

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 grudnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył M. G. emeryturę od 22 lipca 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 147 839,74 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 21 134,10 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 218,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 773,69 zł $[(147\ 839,74 + 21\ 134,10) : 218,40]$. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że emerytura pozostaje zawieszona , ponieważ M. G. pobiera świadczenie przyznane przez inny organ rentowy , a wypłata wybranego świadczenia nastąpi na jego wniosek. Organ rentowy jednocześnie podkreślił ,że decyzja została wydana po skorygowaniu wysokości kapitału początkowego , a do wyliczenia emerytury uwzględniono okresy zatrudnienia , które nie mają wpływu na prawo do emerytury z Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA.

/decyzja k. 62 - 63 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 31 grudnia 2018 r. M. G. złożył odwołanie od ww. decyzji. Wnioskodawca podkreślił , że w latach 1993 – 2006 pełnił służbę w Państwowej Straży Pożarnej , a w związku ze świadczeniem pracy w cywilnych zakładach pracy zarówno w ww. okresie , jak i poza nim , powinien on uzyskać , oprócz już otrzymywanego świadczenia z MSWiA , także świadczenie emerytalne z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że decyzją z dnia 13 lutego 2019 r. zmieniono zaskarżoną decyzję z dnia 7 grudnia 2018 r. uwzględniając wysokość skorygowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 11 lutego 1999 r. (uwzględniono okresy , które nie miały wpływu na prawo do emerytury wnioskodawcy z Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA). Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podkreślił ,że zgodnie z art.95 ust.1 i 2 ustawy emerytalnej w związku z art.7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb , jeżeli zainteresowany wstąpił do służby przed 2 stycznia 1999 r. w razie zbiegu prawa do emerytury z FUS z prawem do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy , wypłaca się jedno świadczenie wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Wypłata świadczenia została zatem zawieszona z uwagi na fakt ,iż wnioskodawca pobiera świadczenie przyznane przez inny organ.

/odpowiedź na odwołanie k.4 – 4 odwrót/

Na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 r. wnioskodawca wskazał ,że nie kwestionuje matematycznych wyliczeń ZUS zawartych w decyzji z dnia 13 lutego 2019 r. , a jedynie kwestię zawieszenia wypłaty świadczenia.

/stanowisko wnioskodawcy min. 00:01:35 – 00:09:30 rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 r. , płyta CD k. 21/

Na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2019 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

/protokół rozprawy z dnia 6 sierpnia 2019 r. , płyta CD k.45/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. G. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2006 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji ustalił M. G. prawo do emerytury policyjnej. Do ustalenia emerytury M. G. przyjęto okres służby w K.

Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Ł. od 29 września 1993 r. do 31 lipca 2006 r. oraz następujące okresy z nią równorzędne: od 1 sierpnia 1974 r. do 3 czerwca 1978 r. – Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza , od 1 września 1978 r. do 31 stycznia 1982 r. – Zjednoczenie (...) w Ł. , od 1 lutego 1982 r. do 31 marca 1985 r. – (...) Zakładu (...) w Ł. , od 1 kwietnia 1985 r. do 30 listopada 1985 r. – Zakłady (...) w Ł. , od 1 grudnia 1985 r. do 29 lutego 1988 r. – Inspektorat Spraw Obronnych nr 5 MH i PM w Ł. , od 1 marca 1988 r. do 30 września 1988 r. – (...) , od 1 października 1988 r. do 31 października 1989 r. – Krajowa Państwowa Komunikacja Samochodowa w Ł..

/decyzja k.45, zaświadczenie k.115 akt MSWiA dot. M. G./

Powyzsza emerytura jest wypłacana M. G..

/okoliczność bezsporna/

Poza okresem służby w K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej oraz okresami równorzędnymi ze służbą , wnioskodawca był zatrudniony w następujących zakładach pracy:

- od 6 lutego 1984 r. do 31 marca 1984 r. w P.P. (...) w Ł. w wymiarze 1/2 etatu.

- od 1 kwietnia 1984 r. do 31 stycznia 1990 r. w Przedsiębiorstwie (...) w wymiarze 1/2 etatu.

- od 1 lutego 1990 r. do 30 września 1990 r. w Przedsiębiorstwie z (...) sp. z o.o. w wymiarze 3/8 etatu.

- od 11 maja 1994 r. do 30 kwietnia 2012 r. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w wymiarze 1/2 etatu.

- od 16 maja 1994 r. do 29 kwietnia 2015 r. w Centralnym (...) Włókiennictwa w Ł. ; w okresie od 16 maja 1994 r. do 31 stycznia 2012 r. w wymiarze 1/2 etatu , a w okresie od 1 lutego 2012 r. do 29 kwietnia 2015 r. w wymiarze 1/4 etatu.

- od 24 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. w (...) S.A. Zakład (...) w wymiarze 1/4 etatu.

/dokumentacja pracownicza wnioskodawcy w aktach ZUS/

W dniu 24 lipca 2018 r. M. G. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę.

/wniosek k.1 – 3 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił M. G. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 40 683,94 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został obliczony z lat 1987 – 1996.

/decyzja k.46 - 47 akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał M. G. emeryturę od 22 lipca 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 147 839,74 zł , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 161 712,52 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 218,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 417,36 zł [(147 839,74 + 161 712,52) : 218,40]. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że do stażu pracy nie uwzględniono okresów: od 6 lutego 1984 r. do 31 marca 1984 r. (P.P. (...)) , od 16 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1984 r. ((...) Zakładu (...)) , od 2 stycznia 1990 r. do 31 marca 1990 r. (Przedsiębiorstwo (...)). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył , że po otrzymaniu okresów ubezpieczenia od 2 stycznia 1990 r. do 31 marca 1990 r. (Przedsiębiorstwo (...)) oraz od 1 lutego 1990 r. do 30 września 1990 r. (Przedsiębiorstwo z (...) sp. z o.o.) wysokość kapitału początkowego zostanie ponownie przeliczona. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że emerytura zostaje zawieszona , ponieważ M. G. pobiera świadczenie przyznane przez inny organ rentowy.

/decyzja k. 48 - 49 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 grudnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił M. G. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 5 316,96 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został obliczony z lat 1989 – 1998.

/decyzja k.59 - 60 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 grudnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył M. G. emeryturę od 22 lipca 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że emerytura pozostaje zawieszona, ponieważ M. G. pobiera świadczenie przyznane przez inny organ rentowy, a wypłata wybranego świadczenia nastąpi na jego wniosek.

/decyzja k. 62 - 63 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 11 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił M. G. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 41 827,17 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został obliczony z lat 1989 – 1998.

/decyzja k.73 – 73 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 13 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 7 grudnia 2018 r. w części II dotyczącej obliczenia wysokości emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył M. G. emeryturę od 22 lipca 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że emerytura została obliczona zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej, a do obliczenia jej wysokości przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 147 839,74 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 166 256,73 zł, średnie dalsze trwanie życia tj.218,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 438,17 zł $[(147\ 839,74 + 166\ 256,73) : 218,40]$. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że emerytura pozostaje zawieszona, ponieważ M. G. pobiera świadczenie przyznane przez inny organ rentowy, a wypłata wybranego świadczenia nastąpi na jego wniosek.

/decyzja k. 75 - 77 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały. Wobec zaś braku wątpliwości natury dowodowej (wnioskodawca nie kwestionował bowiem matematycznych wyliczeń ZUS, a jedynie kwestię zawieszenia wypłaty emerytury przez ZUS), istota postępowania sprowadziła się do rozważania kwestii prawnych, o czym niżej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. G. jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był w całości między stronami niesporny, bowiem zaistniały spór miał wyłącznie charakter prawny. Ubezpieczony domagał się bowiem przyznania prawa do wypłaty emerytury z ZUS.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz.1270), w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. W myśl art. 95 ust. 2, przepis ust. 1 ustawy emerytalnej, stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 18e ustawy z 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego

Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Artykuł 2 ustawy emerytalnej umożliwił zaś emerytowanym żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom służb mundurowych nabycie prawa do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego, po spełnieniu jego ustawowych przesłanek. W przypadku sprzężenia tego prawa nie tylko z wiekiem emerytalnym, ale także z posiadaniem wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych (przy emeryturze z systemu zdefiniowanego świadczenia), w stażu emerytalnym nie uwzględnia się okresów służby wojskowej oraz służby w formacjach "mundurowych", jeżeli z tego tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w ustawach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych (art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej).

Podkreślić w tym miejscu należy, że w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym funkcjonariuszom służb mundurowych można ustalić prawo do emerytury powszechnej pod warunkiem jednak niezaliczenia składkowych okresów ubezpieczenia cywilnego do obliczenia emerytury mundurowej. Możliwość jednoczesnego nabycia prawa do emerytury z ubezpieczenia społecznego i emerytury mundurowej jest zatem możliwa tylko wówczas, gdy okresy ubezpieczenia powszechnego i służby mundurowej, w oparciu o jaką ustalono wysługę mundurową, nie zostały wzajemnie uwzględnione przy ustalaniu prawa do świadczeń, a każdy z nich ale z osobna jest samodzielnie wystarczający do uzyskania prawa do emerytury w określonym systemie. Nie jest przy tym możliwe zaliczenie okresów ubezpieczenia w okresach pełnienia służby i równoległego podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Są to bowiem te same okresy w znaczeniu czasowym. Nie mogą one więc być sumowane, gdyż ten sam okres został zaliczony do ustalenia i obliczenia emerytury mundurowej (por. wyrok SN z 3.02.2010r., II UK 174/09, wyrok SN z 6.01.2009r., I UK 178/08, wyrok SA w Krakowie z 8.07.2014r., III AUa 1542/13). W wyroku z 27.08.2013r. (II UK 22/13) Sąd Najwyższy dodatkowo wskazał, iż ustawa o emeryturach i rentach nie zawiera obecnie (i nie zawierała również poprzednio) przepisu, który pozwalałby ubezpieczonemu żądać wyłączenia wybranych okresów, już raz zaliczonych do stażu emerytalnego w celu uzyskania emerytury mundurowej, ale też podwyższenia jej wysokości, by teraz tych samych okresów „użyć” ponownie w celu uzyskania emerytury z FUS. Wnioskujący nie może zatem żądać, by prawo do emerytury z ubezpieczenia powszechnego przysługiwało mu po zaliczeniu tych samych (w części lub w całości) okresów ubezpieczenia, już uwzględnionych przy ustalaniu uprawnień do emerytury mundurowej, przysługującej z mocy odrębnych przepisów emerytalnych. Wobec powyższego nie ma żadnych prawnych podstaw, do wykorzystywania raz już zaliczonych okresów składkowych ponownie, przy ustalaniu świadczeń emerytalnych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że decyzją z dnia 23 sierpnia 2006 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Sprawa Wewnętrznych i Administracji ustalił M. G. prawo do emerytury policyjnej, przy czym do jej ustalenia przyjął jedynie okres służby w K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Ł. (od 29 września 1993 r. do 31 lipca 2006 r.) oraz okresy z nią równorzędne (od 1 sierpnia 1974 r. do 3 czerwca 1978 r. – Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza, od 1 września 1978 r. do 31 stycznia 1982 r. – Zjednoczenie (...) w Ł., od 1 lutego 1982 r. do 31 marca 1985 r. – (...) Zakładu (...) w Ł., od 1 kwietnia 1985 r. do 30 listopada 1985 r. – Zakłady (...) w Ł., od 1 grudnia 1985 r. do 29 lutego 1988 r. – Inspektorat Spraw Obronnych nr 5 MH i PM w Ł., od 1 marca 1988 r. do 30 września 1988 r. – (...), od 1 października 1988 r. do 31 października 1989 r. – Krajowa Państwowa Komunikacja Samochodowa w Ł.), a zatem nie wszystkie okresy podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniom. Tym samym w związku z faktem, że pozostałe okresy zatrudnienia wnioskodawcy w żaden sposób nie zostały uwzględnione przez Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Sprawa Wewnętrznych i Administracji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych winien był na ich podstawie nie tylko obliczyć wysokość należnej wnioskodawcy emerytury, ale też wobec braku podstaw do zawieszenia, rozpocząć wypłatę obliczonego w ten sposób świadczenia.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd Najwyższy rozpoznając sprawę o sygnaturze **akt I UK 426/17** (wyrok z dnia 24 stycznia 2019 roku zapadły na skutek skargi kasacyjnej od wyroku Sadu Apelacyjnego w Łodzi) stwierdził w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, że właściwa jest taka interpretacja przepisów dotyczących pobierania dwóch emerytur przez emerytów mundurowych, która uzależnia możliwość pobierania dwóch świadczeń od braku

jest możliwości prawnych w wykorzystaniu okresu ubezpieczeniowego „cywilnego” przy uzyskaniu czy zwiększeniu emerytury mundurowej nie zaś żadne inne okoliczności leżące po stronie ubezpieczonego jak np. data przyjęcia do służby czy brak jego wniosków o doliczenie okresów „cywilnych” do emerytury mundurowej. Jest bezspornym między stronami ,że okresy ubezpieczeniowe „cywilne”, na które wskazuje wnioskodawca w żaden sposób nie były wykorzystane przy przyznaniu mu i wyliczeniu emerytury mundurowej. Natomiast za okresy te były odprowadzane składki do ZUS z tytułu zatrudnienia wnioskodawcy. W świetle rozważań Sądu Najwyższego dokonanych przy rozpoznaniu powyższej sprawy, które w pełni podziela Sad orzekający brak jest uzasadnienia do zawieszenia emerytury cywilnej wypracowanej przez wnioskodawcę z uwagi na przyznaną mu emeryturę mundurową.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

S.B.